

Sygn. akt IV KK 327/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Małgorzata Czarторыska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna
w sprawie **B. J.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 28 lutego 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt XXIII Ka 972/21

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Tychach

z dnia 8 października 2021 r., sygn. akt II K 600/20,

- 1) uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach w postępowaniu odwoławczym,**
- 2) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. - Kancelaria Adwokacka w K. - kwotę 442,80 (czterysta czterdzieści dwa i 80/100) zł za sporządzenie i wniesienie kasacji oraz na rzecz adw.**

M. T.- Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł za udział w rozprawie przed Sądem Najwyższym, tytułem wynagrodzenia dla obrońców z urzędu.

UZASADNIENIE

B. J. stanął pod zarzutem popełnienia następujących czynów:

1. w dniu 8 maja 2020 roku w L. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii w postaci 3 pierścionków, pary kolczyków w kształcie rombów z czerwonym kamykiem, łańcuszka z zawieszka w kształcie dwóch splecionych serc, bransoletki, dwóch złotych obrączek, złotej pary kolczyków, złotej bransoletki oraz złotego naszyjnika o łącznej wartości 6000 złotych oraz psa rasy Y. o wartości 800 złotych, a także karty bankomatowej V. o nr [...] na szkodę K. K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 586/14 z dnia 05.02.2015 r. za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 10.11.2017 r. do dnia 10.11.2019 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

2. w dniu 8 maja 2020 roku w L. bezprawnie wszedł w posiadanie kluczyków do samochodu osobowego marki S. model I. o nr rejestracyjnym [...], a następnie przy ich użyciu pokonując zabezpieczenie włamał się do jego wnętrza po czym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ww. samochodu czym spowodował stratę w wysokości 20.000 złotych, na szkodę K. K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 586/14 z dnia 05.02.2015 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. i inne na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 10.11.2017 r. do dnia 10.11.2019 r.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

3. w dniu 8 maja 2020 roku w W. przy ul. [...] przy użyciu karty

bankomatowej V. o nr [...] po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w postaci kodu PIN, który to uzyskał bez zgody użytkownika karty bankomatowej dokonał wypłaty gotówki w kwocie 500 złotych czym działał na szkodę K. K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 586/14 z dnia 5.02.2015 r. za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 10.11.2017 r. do dnia 10.11.2019r.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

4. w dniu 9 maja 2020 roku w W. przy ul. [...] przy użyciu karty bankomatowej V. o nr [...] po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w postaci kodu PIN, który to uzyskał bez zgody użytkownika karty bankomatowej dokonał wypłaty gotówki w kwocie 200 złotych czym działał na szkodę K. K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 586/14 z dnia 5.02.2015 r. za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 10.11.2017 r. do dnia 10.11.2019 r.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

5. w dniu 9 maja 2020 roku w W. przy ul. [...] przy użyciu karty bankomatowej V. o nr [...]

6. po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w postaci kodu PIN, który to uzyskał bez zgody użytkownika karty bankomatowej dokonał wypłaty gotówki w kwocie 300 złotych czym działał na szkodę K. K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 586/14 z dnia 5.02.2015 r. za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 10.11.2017 r. do dnia 10.11.2019 r.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

7. w dniu 9 maja 2020 roku w W. przy ul. [...] przy użyciu karty bankomatowej V. o nr [...] po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w postaci kodu PIN, który to uzyskał bez zgody użytkownika karty bankomatowej dokonał wypłaty gotówki w kwocie 1000 złotych czym działał na szkodę K. K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 586/14 z dnia 5.02.2015 r. za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 10.11.2017 r. do dnia 10.11.2019 r.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

8. w dniu 9 maja 2020 roku w L. kierował wobec K. K. słowne groźby uszkodzenia ciała, które to groźby w okolicznościach ich wypowiedzania wzbudziły w zagrożonym obawę, że zostaną spełnione przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 586/14 z dnia 5.02.2015 r. za czyn z art. 207 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 10.11.2017 r. do dnia 10.11.2019 r.

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 8 października 2021r. sygn. akt II K 600/20 oskarżony został uznany za winnego:

- czynu zarzucanego mu w pkt I, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
- czynów zarzucanych w pkt III, IV, V, VI popełnionych w warunkach ciągu przestępstw, za który wymierzono mu karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- czynu zarzucanego w pkt II, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
- czynu zarzucanego w pkt VII, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Opisane wyżej kary jednostkowe objęte zostały karą łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Wyrok ten zaskarżony został w całości osobista apelacją oskarżonego.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 8 lutego 2022r. w sprawie o sygn. akt XXIII Ka 972/21 utrzymano w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego orzeczenia wywiódł obrońca skazanego podnosząc w niej zarzut:

- rażącego naruszenia prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny dowodów zgromadzonych w sprawie w sposób rażąco sprzeczny z ogólnymi regułami ich oceny, skutkiem czego zaskarżone orzeczenie jest jawnie sprzeczne z zasadami praworządnego i sprawiedliwego procesu karnego.

Wskazując na powyższy zarzut obrońca wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 8 lutego 2022 roku, sygn. akt XXIII Ka 972/21 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest zasadna.

Kasacja, wskazuje w swym uzasadnieniu na cały szereg kwestii, które w ocenie obrony nie zostały w niniejszej sprawie dostatecznie wyjaśnione lub wyjaśniono je błędnie. W tym zakresie stanowi ona wskazanie i rozwinięcie argumentacji podniesionej przez skazanego w jego osobistej apelacji.

Formalnie taki zabieg przy redagowaniu kasacji jest trudny do zaakceptowania, w niniejszej sprawie jednak jaskrawie pokazuje kwestie, które nie znalazły jakiegokolwiek omówienia w uzasadnieniu Sądu Odwoławczego.

Rzecz bowiem w tym, że uzasadnienie sporządzone w niniejszej sprawie nie spełnia żadnego, nawet minimalnego, standardu jakości, którym powinien charakteryzować się ten dokument.

W bardzo lakonicznym uzasadnieniu sporządzonym na urzędowym formularzu trudno znaleźć jakiekolwiek konkretne odniesienie do zarzutów postawionych w apelacji. Większość stwierdzeń zawartych w uzasadnieniu stanowi szablonowe, ogólnoteoretyczne uwagi, które można odnieść do każdej sprawy

rozpoznawanej przez Sąd Odwoławczy. Sąd Okręgowy poprzestał na wskazaniu, że Sąd I instancji prawidłowo rozpoznał sprawę. Nie wskazał już natomiast w sposób konkretny, na czym opiera to przekonanie. Tymczasem zgodnie z dyspozycją art. 457§3 k.p.k. uzasadnienie sądu odwoławczego powinno wprost podawać, dlaczego zarzuty apelacyjne sąd uznał za zasadne albo niezasadne. Samo wskazanie, że Sąd Rejonowy postąpił prawidłowo nie jest tu wystarczające, a co istotniejsze, kolejność rozumowania i przedstawiania argumentacji powinna być dokładnie odwrotna – najpierw należy ocenić podniesione w środku odwoławczym zarzuty, a w konkluzji tej oceny stwierdzić, czy sąd pierwszej instancji postąpił prawidłowo.

Powyższej wady nie można uznać jedynie za uchybienie w zakresie sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego wyroku, co nie mogłoby być powodem uchylenia tego orzeczenia (art. 437 a k.p.k.), gdyż przy tak skonstruowanym uzasadnieniu skarżonego orzeczenia Sąd Najwyższy w ogóle nie jest w stanie stwierdzić, czy apelacja i podniesione w niej zarzuty zostały rozpoznane.

W tej sytuacji skarżący w pełni zasadnie wskazał na rażącą obrazę art. 433§2 k.p.k., której dopuścił się Sąd Odwoławczy.

W niniejszej sprawie trudno nie dostrzec i tego, że Sąd Rejonowy sporządził bardzo obszerne i rzetelne uzasadnienie swego orzeczenia, co z pewnością powinno ułatwiać odniesienie się do poszczególnych ustaleń i ocen w nim zawartych. Sąd Okręgowy nie wykorzystał jednak tej szansy.

Mając na uwadze okoliczność, że zarzut podniesiony w kasacji okazał się w pełni zasadny, Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Odwoławczemu.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Okręgowy powinien raz jeszcze, tym razem rzetelnie, rozpoznać zarzuty podniesione w apelacji oskarżonego i o ile zajdzie taka potrzeba, orzeczenie swoje uzasadnić w sposób odpowiadający kryteriom ustawowym.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie

